

Florida

29 december 2014 - 11 januari 2015

Nina Janelm, Anita Janelm
Eva Mattsson, Bengt Allberg

Resrutt

29 december – Resdag. Natt i Orlando.

30 december – Merritt Island. Natt i Orange City.

31 december – Blue Spring State Park samt lång bilresa över till gulfkusten och Sanibel Island. Natt på Sanibel Island.

1 januari – J.N. ”Ding” Darling NWR, Bowman Beach (Sanibel Island). Natt på Sanibel Island.

2 januari – Bowman Beach, Corkscrew Swamp. Natt i Naples.

3 januari – Tigertail Beach, Tamiami Trail. Natt i Florida City.

4 januari – Florida Keys ut till Marathon. Natt i Marathon.

5 januari – Florida Keys ut mot Key West. Natt i Marathon.

6 januari – Florida Keys tillbaka till fastlandet, Castellow Hammock Park. Natt i Florida City.

7 januari – Everglades NP. Natt i Florida City.

8 januari – Castellow Hammock Park, Wakodahatchee Wetlands, Green Cay Wetlands. Natt i Tamarac (nära Fort Lauderdale).

9 januari – Hugh Taylor Birch State Park, West Lake & Anne Kolb Nature Center, Miami South Beach. Natt i Miami.

10 januari – Hemresa

Allmänt

Varför åka till Florida? Vi ville ha lite värme på vintern när det är som kallast och mörkast hemma i Sverige. Florida skulle vara lättskådat, enkelt och ha bra väder under årstiden. Dessutom har jag alltid velat skåda i USA, och Florida skulle vara en bra introduktion till den amerikanska avifaunan. Eva var den enda av oss som varit i Florida tidigare, för oss andra var det helt nytt att skåda i USA.

Logistik

Vi bokade biljetter med SAS vilket kostade omkring 8000 kronor tur och retur. Vi bokade lite sent, hade vi bokat tidigare hade vi fått bättre priser, ner mot 6500. Flygresan dit gick Stockholm – Chicago – Orlando, och hem flög vi Miami – Newark – Köpenhamn – Stockholm. Alla flyg var antingen SAS eller (i USA) United Airlines. Vi hade inga problem med flygen förutom att flyget från Miami var en halvtimme försenat, men vi hade gott om väntetid på Newark så det gjorde ingenting. Vi hyrde bil med Budget på Orlandos flygplats och ordnade så att vi kunde lämna den på flygplatsen i Miami. Bilen vi fick var en röd Mazda5 minivan, precis lagom för fyra personer. Vi valde GPS som tillval, och den kom verkligen till användning! Jag vet inte hur vi hade klarat oss utan den, särskilt i Miamis hektiska trafik.

Väder

Vintern är en bra tid att skåda i Florida, då det är lagom varmt och inte särskilt mycket mygg. De flesta dagarna hade vi 25-30 grader, oftast soligt men ibland ett och annat moln. Några dagar i början och slutet av resan var kyligare med lite regn. Det var mest morgnarna som kunde vara lite småkalla, och då var det bra att ha en extra tröja eller tunnare jacka.

Litteratur

Som fälthandbok använde vi oss av *The Sibley Field Guide to Eastern North American Birds* samt *The Sibley Guide to Birds* av David Sibley. Det är i grunden samma bilder i båda böckerna, men den ena är mindre och avgränsad till endast östra USA medan den andra har med hela USA. Med hjälp av dessa kunde vi artbestämma i stort sett allt vi såg. Jag hade även med mig *The Warbler Guide* av Tom Stephenson och Scott Whittle. Denna ganska stora bok togs inte med i fält men var bra att bläddra i på kvällarna på hotellen.

Som lokalbok hade vi *A Birder's Guide to Florida* av Bill Pranty, även den mycket bra. I stort sett alla lokaler vi besökte finns med i denna förnämliga guidebok, som dessutom har ett bra avsnitt om arterna man kan se och lämpliga platser att se dem. Ett plus var att den hade adresser till lokalerna, så det var lätt att knappa in i GPS:en.

Alla dessa böcker köptes innan avresa på Naturbokhandeln.

Kalkongam, Hugh Taylor Birch State Park 8/1

Dagbok

29 december – Mot Florida!

Idag var det äntligen dags att lämna ett kallt Sverige för ett varmare Florida. För en gångs skull gick inte vårt flyg obarmhärtigt tidigt, först 10.15 gick planet från Arlanda. Resan var lugn och vi landade i Chicago sisådär nio timmar senare. I Chicago hade vi sju timmars väntan på flighten till Orlando, tid som vi lade på mat (hamburgare... vad annars i USA?) och vila. Vi fick också en första introduktion till amerikansk fotboll som sändes nästan överallt på tv. College-football-säsongen hade precis dragit igång, och den är väldigt populär i Florida. Mot slutet av resan begrep till och med sport-ointresserade jag reglerna. Nåväl, nästan i alla fall. Vi kunde också studera den stora kopia av ett brachiosaurus skelett som stod utställt i avgångshallen, vilket fick min lust att nån gång besöka Chicagos Field Museum och deras dinosauriesamling att vakna till liv igen. Nån hade dessutom satt en tomteluva högst upp på huvudet!

Vi kom fram till Orlando 23.30 lokal tid, hämtade ut vårt bagage och ringde hotellet som skickade en shuttle bus för att hämta oss. Utanför flygplatsen var det en härlig temperatur och palmer, underbart! Mycket trötta somnade vi i stort sett direkt vi kom till hotellet.

30 december – Merritt Island

Första skådardagen i ett nytt land är alltid något speciellt, inte minst när man kommer nånstans där nästan allt man ser är livskryss. Fåglar som redan några dagar senare kommer ses som vanliga är fortfarande nya och spännande. Man vet inte riktigt hur de beter sig, hur lätta de är att se, om de ser ut precis som i fågelboken eller om man blir förvånad. Kort sagt, första dagen är full av förväntan! Men först skulle vi hämta ut vår hyrbil på flygplatsen. Vi tog hotellets shuttle bus dit, och efter den sedvanliga pappersexercisen så fick vi vår bil, en röd Mazda5 minivan. Den passade perfekt för fyra personer, och hade riktigt bekvämt baksäte, med ett litet fack mellan sätena som var perfekt att ha fågelböcker och sånt i. Bra, vi skulle ju köra rätt mycket så det var ju viktigt att ha det bekvämt. Vi hade även sett till att få GPS med bilen, så nu ställde vi in den på Titusville och satte av ut mot kusten. Längs vägen såg vi nu en drös obestämda båtstjärtar, likaledes obestämda gamar (vi hade ännu inte riktigt klurat ut hur man lättast skilde dem åt), några spetsstjärtade duvor och en amerikansk ibisstork. I Titusville virrade vi runt en liten stund i jakt på en mataffär för lite proviantering då det inte finns nånstans att äta ute på Merritt Island. Efter en stund hittade vi på en lågprisbutik och kunde skaffa lite picknick. Butiken hette Dollar General (tror jag), och det verkade som att om en mataffär i Florida hette nåt med ”dollar” var det en lågprisbutik. Vi såg flera olika varianter av Dollar Nånting senare under resan. Utanför affären satt korp-gamar på taket, liksom en nordlig härmtrast. En spetsstjärtad duva satt och sjöng en bit bort. Nu bar det av mot Merritt Island och äntligen skådning ”på riktigt”!

Vi kom inte så långt, för redan direkt efter bron över till Merritt Island fick vi syn på en flock fåglar på stranden. Amerikanska saxnäckbar! Det blev naturligtvis stopp för att beundra dessa konstiga men läckra fåglar. Med bilen som gömsle kunde vi se dem riktigt nära. Dessutom sprang det runt lite vadare, de flesta sådana som vi kände

Amerikanska saxnäckbar

igen hemifrån såsom sandlöpore, kärrensäppa, roskar och kustpipare, men en kraftig willet spatserade också runt. På en ledning vid vägen satt en bälteskungsfiskare och spanade. Vi svängde in på slingan som kallas West Gator Creek, och blev genast belönade med nya arter. Amerikanska sothönor i mängd, ett par vita ibisar, en skock mindre bergänder, tjocknäbbade doppingar, örönskarvar... i toppen av en buske satt en amerikansk törnskata och i vattenkanten spatserade en större gulbena. Två typiska Floridaarter kunde snabbt kryssas av då en rosenskedstork flög förbi och en amerikansk ormhalsfågel (vilket vi dock aldrig kallade den, vi använde bara det engelska namnet anhinga när vi pratade om den) satt med utbredda vingar. Vår första alligator låg i vattenbrynet och såg urtida ut.

Efter denna introduktion till den floridienska avifaunan styrde vi raskt mot besökscentret. Vid parkeringen hördes ett lite stenknäckslikt läte vilket visade sig tillhöra en röd kardinal, och hundratals rödvingetrupialer for runt. Ännu bättre blev det när vi kikade på centrets lilla fågelmatning. Efter att ha sett inte mindre än tre honor av påvefink så satt plötligt hannen där, en uppenbarelse i gulgrönt, blått och rött. Han såg nästan löjligt färggrann ut, och det engelska namnet Painted Bunting beskriver mycket väl vad det handlar om. Här intogs också den inköpta maten vid ett av picknickborden utanför centret.

Lite blöt floridasnårskrika

Vi köpte inträde för att få köra Blackpoint Drive, den mest kända rutten i reservatet. Men först körde vi till Biolab Road som går längs med kanten till den stora Mosquito Lagoon. Tyvärr var det högvatten så det blev inte så mycket av med den tänkta vadarskådningen. Större och mindre gulbena bredvid varandra var dock pedagogiskt och fint. Några bruna pelikaner seglade fram över vattnet, men trots idog spaning i buskar kunde vi inte hitta några floridasnårskrikor, en målart på Merritt Island. Vädret hade nu blivit sämre och det hade börjat regna, så vi beslöt att strunta i att besöka stranden och vände istället nosen mot Blackpoint Drive. När vi passerade vaktposten där man betalar om man ska ner på stranden stannade vi till då jag hört att folk haft snårskrika här. Och visst, i en topp satt faktiskt en ganska blöt och tufsigt floridasnårskrika. Pust, vi skulle inte behöva åka hem och ha missat Floridas enda endemiska fågelart. Två till hördes, men ville inte komma fram och jag förstår dem. Jag skulle nog också hellre sitta inne i en buske när det regnar. Vi körde vidare och såg några bandvingade vråkar, en liten söt vråk som är vanlig i Florida. Den lokala rasen är väldigt blek och typisk.

In på Blackpoint Drive och det blev nästan svårt att veta vart man skulle titta. Överallt fanns ju fåglar! Det var flockar med rosenskedstorkar, det var slanka trefärgade hägrar, det var läckra kamskrakar och eleganta amerikanska skärfläckor, det var snöhägrar och bronsibisar. Vi såg inte mindre än fyra rosthägrar längs vägen, och på ett ställe låg två fläckänder. Överallt fanns de amerikanska sothönorna. Jag vet inte hur många tusen vi såg, men många var de i alla fall! Blandat med dessa exotiska arter simmade för oss mer bekanta änder, stjärtänderna var nog talrikast. Några amerikanska rörhönor såg ut precis som våra, men de anses utgöra en egen art nuförtiden. Inte för att jag kunde se någon skillnad. Större båtstjärtar flög runt och några blå kärnhökar sågs patrullera över vattnet. Även dessa kärnhökar anses ibland utgöra en egen art, men än så länge har inte svenska taxonomikommittén splittat dem. Vi får väl se hur det blir i framtiden.

Ganska trötta och jetlaggade denna första dag drog vi oss så småningom tillbaka mot fastlandet, och på vägen såg vi en vithövdad havsörn i en trädtopp. Denna amerikanska ikon som tydligen inte alls gillades av Benjamin Franklin, han tyckte en asätande snyltare var en dålig symbol för USA och

ville hellre se kalkonen som deras nationaldjur...

Nå, hursomhelst kunde vi inte motstå att stanna till en gång till bland våra vänner saxnäbbarna, och nu hade de dessutom blivit lite fler, minst 80 stycken stod på stranden. Det var dock ingen som låg utsträckt och vilade såsom de ibland kan göra, vilket fått mer än en skådare att undra om det är en död fågel som ligger där.

Amerikanska sothönor och en rosenskedstork på Blackpoint Drive.

Nu var det slut på dagens skådning (bortsett från bilskådningen förstås) och vi satte av norrut mot Deltona för att vara nära morgondagens lokal. Det visade sig inte vara världens bästa idé, för i Deltona fanns exakt inga hotell, bara amerikansk förortsbebyggelse. Vi kunde i alla fall studera amerikanska juldekorationer, man kan bara undra vad vissas elräkning kan ha gått på. Till slut körde vi in och frågade på ett bibliotek, och de tipsade om att det i grannorten Orange City fanns ett Holiday Inn. Vi knappade in det i GPS:en och lyckades sen ändå köra förbi avfarten. Det gjorde dock inget, för direkt efter det fanns ett Hampton Inn istället så vi tog in där. En koll på kartan visade dessutom att Orange City låg närmare morgondagens mål än vad Deltona gjorde, så allt löste sig ju till det bästa! Mat intogs på ett trevligt amerikanskt ställe vid namn Genuine Bistro som serverade rejäl mat i stora portioner. Gott och mättande! Sen var det raskt i säng och sova.

31 december – Blue Spring State Park och färd mot Sanibel Island

Denna årets sista dag började illa då Bengts tubkikare gick i backen och nånting i den måste ha hamnat skevt för bilden blev oskarp. Morgonen var mulen och regnet hängde i luften, men en vithövdad havsörn på en stolpe utanför hotellet var i alla fall roligt att se. Vi knappade in Blue Spring State Park i GPS:en och åkte den ganska korta biten dit. Blue Spring är en plats som vi egentligen inte besökte på grund av fåglar, utan för att se lamantiner (sjökor)! Lamantiner är värmeälskande djur som inte tål att vistas i för kallt vatten, så på vintrarna söker sig många av Floridas lamantiner till varma platser såsom källor eller, nuförtiden, kraftverk där vattnet håller högre temperatur än havet. Blue Spring är en naturlig källa och har dessutom fördelen att vattnet är kristallklart så man kan se de imponerande djuren. Dessutom är det välordnat på amerikanskt vis med boardwalks och utsiktsplattformar som man kan spana ifrån.

Sträckan från parkeringen ner till vattnet med lamantinerna var säkert inte mer än femtio meter, men den tog oss ändå lång tid att avverka då vi hörde lite spännande läten uppifrån träden, och det visade sig att det höll till en hel del fågel i dem! Här i Sverige kan man springa på meståg om vintern, i Florida består flockarna ofta av olika arter skogssångare och lite annat. Redan i träd

Lamantin i Blue Spring.

nummer ett såg vi svartvit skogssångare, östlig gråmes, blågrå myggsnappare och rödkronad kungsfågel. Vi fyllde sen på med palmskogssångare, amerikansk spillkråka, karolinaspett, messångare och en oerhört snygg gulstrupig skogssångare som vi fick riktiga praktobsar på. Härlig skådning, och regnet gjorde ingenting, snarare gjorde det bara stämningen mer trolsk och regnskogsartad än den redan var, med stora träd fyllda med spansk mossa. Som för övrigt inte alls är en mossa utan en Tillandsia, en epifytisk växt (släkt med ananas!) som växer på träden. Nu över till lamantinskådning, och det var verkligen roligt att se dessa stora växtätare. Deras tillvaro verkar vara en behaglig sådan, sakta simma runt i varmt vatten och beta sjögräs. Om det inte vore för båtpropellrar då, tyvärr har många av Floridas lamantiner ärr på ryggarna efter att ha blivit påkörda av båtar. De vuxna djuren har inga naturliga fiender, men mot motorbåtar kan de inte skydda sig då de är för långsamma för att hinna undan. Det finns skyltar om hastighetsgränser och att man ska köra långsamt där det finns lamantiner, men många bryr sig inte om dem. Nå, i Blue Spring fanns i alla fall inga båtar annat än en kanot som sakta paddlades runt av någon parkvakt som tycktes studera lamantinerna. Just idag var det omkring femtio lamantiner som kunde ses från utsiktsplatserna, ofta ses fler än hundra om vintrarna här. Vi besökte gift shoppen som sålde allt möjligt som hade med lamantiner att göra (mjukislamantinen som berättade fakta om lamantiner när man tryckte på en knapp blev en favorit). Sen traskade vi längs boardwalken som leder till källans mynning. Längs denna sprang vi på ytterligare några fåglar, bland annat två karolinagärdsmygar som verkade oerhört arga på varandra. En liten, oansenlig sångare beredde en hel del huvudbry. Först artade jag den som en orangekronad skogssångare, men i Sibley var den avbildad med rätt gul undergump (nästan à la palmskogssångare) vilket vår fågel inte hade. Senare på hotellet kollades den upp i den stora warbler-boken, och bilderna där på orangekronad såg ut precis som fågeln vi såg. Sibley i all ära, men just den här fågeln var avbildad lite väl kontrastrik! Fast en del kanske ser ut såna, vad vet jag. Vi såg också en stor snappsköldpadda nedanför boardwalken, skalet var säkert uppemot 30 cm långt.

Vid 11-tiden lämnade vi Blue Spring för resans längsta bilfärd, 30 mil åt sydväst mot Sanibel Island, där vi hade bokat rum för två nätter. För övrigt det enda vi bokade innan avresa (förutom första natten i Orlando), då Sanibel är en mycket populär semesterö, och särskilt runt helger kan det vara svårt att hitta rum. I Orlando körde vi förbi alla skyltar som visade vägen till Disney World och

Universal Studios och alla andra enorma nöjesparker. Vi stannade till en stund i Haines City för matintag (McDonalds för vissa och medtagna smörgåsar för andra), och spanade på båtstjärtarna (både större och mindre) runt restaurangen. Så småningom kom vi ut från stadsmiljön och det blev mer lantligt, och vi spanade friskt från bilen. Några prärietranor, rätt mycket kohägrar, mockingbirds här och där och sammanlagt minst 50 sparvfalkar på ledningarna. En bit norr om Arcadia ropade Bengt till, han hade fått syn på vad som såg ut som en karakara. Vi vände såklart, och visst, där satt en nordlig tofskarakara i ett träd! Tyvärr var det svårt att stanna, och när vi väl hittade en plats så flög fågeln iväg. Typiskt. Dock en riktig bonusart, jag hade inte trott att vi skulle få se någon eftersom de platser där man säkrast ser dem inte fanns med i vår rutt. I närheten av Babcock sen fick vi syn på en stor flock trädsvälar, minst 500 bör det ha varit.

I Fort Myers provianterade vi då jag hört att det skulle vara dåligt med affärer ute på Sanibel Island, och eftersom det kostar pengar att åka över bron vill man inte köra tillbaka i onödan. Det visade sig dock att det visst gick att handla ute på Sanibel, även om det inte fanns några stora affärer.

Hursomhelst, med kassarna fyllda med frukostmat for vi över bron mot Sanibel. Vi möttes av bruna pelikaner, och stannade till en liten stund på causeway-ön halvvägs över för att programmera GPS:en med resortens adress. Några palmskogssångare skuttade runt i buskarna.

Väl framme installerade vi oss på Colony Resort och tog sen bilen ut för att hitta en restaurang. Den första vi testade var fullbokad, men nummer två (Matzaluna) hade bord åt oss. Stimmigt och mycket amerikanskt! Ingen av oss orkade äta upp de rejäla matportionerna så vi fick med oss resterna i små matlådor. Våra lägenheter på Colony Resort var utrustade med kylskåp och spis och sånt så vi kunde laga till det igen.

Nyårsafton men inget firande för oss. Alldeles för trötta så vi orkade inte stanna uppe till tolvslaget...

1 januari – Sanibel Island

Nytt år, nya fåglar! Vi vaknade upp till lite gråmulet väder, hmm, det skulle ju vara varmt och soligt i Florida. När vi satt och åt frukost hörde vi hela tiden ett lite gnälligt läte utifrån, och vi spekulerade vilt i vad det kunde vara. Kanske kunde en kattfågel låta så? Bengt gick ut och återkom med beskedet att det var fiskgjusar! Ingen av oss hade ens tänkt tanken att fiskgjusar låtar så när man hör dem på nära håll. Jag gick ut för att kolla omgivningarna lite och fick syn på en träskkanin, vilken faktiskt skulle bli resans enda.

J.N. "Ding" Darling National Wildlife Reserve är ett mycket välkänt naturreservat, och dagens mål.

Reservatet upptar en stor del av ytan på Sanibel Island, och det finns en bilväg (Wildlife Drive) genom det samt några kortare vandringsleder. Vi betalade avgiften och körde in på Wildlife Drive. Redan på första stoppet drog vi in ett lass nya resarter i form av sotvingad mås, fläckdrillsnäppa, grönryggig häger och gulkronad natthäger. Vi körde sakta runt slingan och stannade till där vi kunde se ut över vatten. Hornpelikaner stod ute på revlarna och bredvid dem såg rosenskedstorkarna minimala ut. Beckasinsnäppor är inte det lättaste att artbestämna, men här är de flesta mindre beckasinsnäppor, och alla som vi lyckades se bra nog att

Mindre beckasinsnäppor, kärrensäppor och en willet.

Den sändarmärkta rosthägern "Ding". Antennen sticker upp på ryggen men är lite svår att se på just denna bild.

http://www.seaturtle.org/tracking/index.shtml?tag_id=80262

Så tog vägen slut, men skådarlusten fanns förstås kvar så vi ville ner på stranden. På Sanibel Island kan det vara svårt under högsäsong då det längs hela stranden ligger resorts och där får man inte parkera och gå ner, såvida man inte bor på resorten. Det finns bara ett fåtal offentliga stränder, och under vissa tider fylls de parkeringsplatserna snabbt. Det var dock inget problem nu, vädret var lite halvmulet och många sov kanske fortfarande efter nyårsfirandet, så det fanns gott om plats på parkeringen vid Bowman's Beach där vi körde ner. Nere på stranden med vacker utsikt över mexikanska golfen kunde vi studera bruna pelikaner som lättsamt cruisade precis ovanför vågorna, sotvingade måsar som stod mitt bland allt folk, och vackra kungstärnor som flög förbi. Lite småfåglar hoppade runt i den låga vegetationen innanför stranden, och en av dem satte sig öppet en kort stund och visade sig vara en gräshoppsparv. Amerikanska sparvar kan vara knepiga och den här hade nog fått gå som obestämd om det inte var för att jag lyckades få ett foto på den. Vi tog det lugnt och såg på snäckletarna på stranden, Sanibel är vida känt för sina snäckor och det är ett populärt nöje att gå i strandkanten och leta efter vackra snäckskal.

Därefter körde vi tillbaka till "Ding" Darling. Precis där man kör in på Wildlife Drive finns en vandringsled, Indigo Trail, så nu gick vi in på den en bit. Efter några hundra meter kom vi till en boardwalk till ett litet fågeltorn, och där såg vi två natthägrar (samma art som vi har i Europa) och en gulstrupig skogssångare. Det var gott om ödlor längs vägen, små bruna saker som kallas Brown Anole på engelska och är en införd art i Florida, liksom så mycket annat.

Sen blev det ännu ett varv på Wildlife Drive, men nu hade tidvattnet stigit så det var betydligt färre fåglar än på morgonen. Vi såg i alla fall en fregattfågel på långt håll, och en rätt stor alligator

bestämma var också sådana. Att rota fram någon större bland dem hade kanske gått om vi lagt ner mer möda på det, men det får bli en annan gång. Ett par dvärgsnäppor gick bland de vanliga kärrensäpporna, och här och var sprang flikstrandpipare och såg ut precis som större strandpipare (nästan). Tre rosthägrar visade upp sig fint på nära håll. En av dem hade en antenn som stack upp bland ryggefjädrarna, åhå, sändarmärkt! Senare efterforskning visade att just denna rosthäger märktes på Sanibel Island 20 juni 2014 och fick sin lilla ryggsäck med sändare, som för övrigt tydligen drivs av solcellspaneler! Hägern har det passande smeknamnet "Ding", och här finns en karta där man kan se hur den flugit runt. Kul!

Hornpelikan

på betydligt närmare håll.

Lunch intogs ”hemma” på resorten, vi värmdes helt enkelt upp våra matrester från gårdagen.

Därefter tog vi oss en titt på stranden nära resorten, precis intill låg stor tjugusiga hus med ”private property”-skyltar. Vi kunde också studera en av de två amerikanska spillkråkorna som höll till precis utanför resorten. De hade gjort imponerande hål i en elstolpe längs vägen! Efter lite allmän eftermiddagsvila blev det så en tredje tur till ”Ding” Darling. Vi såg inget nytt denna gång, men hade fantastiskt vackert kvällsljus på fåglarna och fina obsar på nära håll. Vi ökade också på antalet fregattfåglar då vi nu såg åtta stycken långt borta. Vi tog en liten promenad på trailen precis vid utfarten till Wildlife Drive, Shell Mound Trail. Vi såg inga fåglar (de hade kanske redan uppsökt nattkvist) men fick lära oss lite om Calusa-indianerna som levde här förr i tiden. Denna kväll åt vi middag på öns kanske kitschigaste restaurang, Lazy Flamingo. Utanför den rosa byggnaden var det fullt med uppblåsbara tomtar och renar och snögubbar och annat juligt som både lyste och rörde på sig. Maten var dock väldigt god!

Snöhägrar och blåhägrar i "Ding" Darling.

2 januari – Bowman's Beach och Corkscrew Swamp

Idag tänkte vi återbesöka Shell Mound Trail på morgonen, men det visade sig att vi kommit ihåg fel och att den inte alls låg precis utanför Wildlife Drive, utan en bit innanför så vi kom inte in till den. På fredagar är nämligen hela Wildlife Drive avstängd, så att djurlivet ska få lite lugn och ro en dag i veckan, och även så att de som forskar och jobbar i parken ska kunna göra det utan att ha massor av folk omkring. Istället åkte vi ner till Bowman's Beach igen, i hopp om att kunna rota rätt på gräshoppsparven från igår som bara jag fick se då. Vid parkeringen såg vi några kardinaler och

Kärrtärna

resans första grå kattfågel. Nu var det lugnare på stranden, de flesta hade väl inte vaknat än. På väg ut lyckades vi se en styltsnäppa på långt håll, kul! I en flock med kungtärnor på stranden fanns även en hel del kentska tärnor, och två kärrtärnor. Det var påtagligt hur grovnäbbade de var jämfört med våra fisktärnor! Även om vi börjat bli vana vid bruna pelikaner så var det nog omöjligt att tröttna på att se på dem glida fram tätt över vattnet. En svartnäbbad islom flög förbi oss en bit ut, det skulle bli resans enda obs av arten. Vi rotade lite i

buskarna och det gick bra, för vi hittade flera roliga arter där. Bland kardinaler och palmskogssångare kunde vi studera en vitögdd vireo och en husgårdsmyg. En nordlig markduva satt på en gren, vad liten den var! Eva och Bengt fick också syn på en prärieskogssångare. Nu hade tiden för parkeringen gått ut, så vi skyndade oss tillbaka (och passade på att hänga in skrikstrandpipare på samma plats där styltsnäppan gick nån timme tidigare) och åkte tillbaka till resorten för att packa.

Strax före klockan 11 styrde vi kosan mot nästa mål, Corkscrew Swamp, och vi anlände dit nån

timme senare. Kanske inte den bästa tiden egentligen, man ska väl vara här tidigt på morgonen, men men. När man kör en runda såhär genom Florida kan man inte pricka in den bästa tiden (=morgonen) på alla ställen. Vi spenderade många timmar på boardwalken i Corkscrew, för även om vi inte såg så mycket fåglar var det annat att titta på. Här var nog själva miljön och de häftiga sumpcypresserna det som kommer sitta kvar längst på näthinnan. Det var dessutom oerhört välordnat med en lång boardwalk genom sumpmarken, så att man bekvämt och torrskodd kunde ta sig fram. De stora sumpcypresserna i Corkscrew är bland de få kvarvarande av denna storlek i USA, och det största sammanhängande området med dessa häftiga träd i världen. Anledningen är att de ger väldigt fint virke och för sisådär hundra år sen avverkades nästan alla gamla träd. Lyckligtvis lyckades Audubon rädda denna rest innan den höggs ner. Dessutom håller den USA:s största koloni med amerikanska ibisstorkar, även om deras häckning inte gått så bra de senaste åren. Vi såg dock inga ibisstorkar denna gång, och det var överlag väldigt tyst och fågelfattigt i skogen. Vi rotade fram en gulhake som skulkade i undervegetationen, och lite senare såg vi flera större topptyranner. På lite avstånd hördes vad som lät som kråsuggla, men eftersom ingen av oss hade nån direkt erfarenhet av lätet (jag hade visserligen lyssnat på det innan avfärd, men var inte helt säker ändå) så lät vi det vara. Tills vi träffade en av de volontärer som går runt på boardwalken och hjälper folk, och han meddelade att kråsugglor hade ropat vid den tiden, och så spelade han upp den på sin telefon för oss. Och visst, det var ju precis det vi hade hört. Han tipsade om att de hade setts lite tidigare en bit bort längs spången, men vi lyckades inte se några trots idog spaning upp i träden. Förutom fåglar såg vi rätt mycket ödlor, här var det flera ex av den inhemska Green Anole som vi

Palmskogssångare

Green Anole

kunde lägga till alla de införda Brown Anole vi sett tidigare. Några alligatorer sågs, och på ett ställe stod folk och spanade ner på en liten orm som visade sig vara en ung vattenmockasin. Det är en av USA:s giftigaste ormar, och har fått sitt namn eftersom den när den känner sig hotad spärrar upp gapet och visar den vita insidan av munnen. Som de flesta andra ormar biter den dock inte om den inte känner sig hotad, och denna var dels nedanför boardwalken och dels en ung individ (de unga är inte lika giftiga som de äldre ormarna) så vi behövde inte vara oroliga. Dessutom fanns det mycket fjärilar inne i skogen, stora saker som ofta såg ut som små fåglar där de flög runt, och det var nog mer än en gång som nån av oss

ropade ut ”fågel!” bara för att ögonblicket senare rätta till med ”nej, det var visst en fjäril”. Inte för att det var nåt fel att titta på dem, det finns många stora fina fjärilar i Florida. Inne i Corkscrew var nog den vanligaste Ruddy Daggerwing, en stor orangebrun sak.

Flera timmar senare återkom vi i alla fall till entrén och passade på att handla lite i gift shoppen. Vid parkeringen såg vi så en prärieskogssångare i trädet intill vår bil, nu fick alla se denna väldigt snygga skogssångare bra.

Vi hade fått tips i gift shoppen om platser att bo på i närheten av Naples, så vi for söderut och tog in på Days Inn & Suites precis intill vägen. Till middagen delade vi upp oss lite, det blev kinamat för hälften och kyckling på Pollo Tropical (en av alla dessa snabbmatskedjor som finns i USA) för den andra hälften.

3 januari – Tigertail Beach och över till andra sidan på Tamiami Trail

Ursprungsplanen var egentligen att skåda på Tigertail Beach igår, men saker drog ut på tiden (som de så ofta gör) så det fick skjutas upp till idag. Kanske lika bra det! Tigertail Beach ligger på ön Marco Island, som liksom större delen av Floridas kustnära områden är totalt bebyggd med pråliga hus. En ganska typisk sak för dessa är alla kanaler som grävts så att alla villor får båtplats precis utanför. Man kan ju inte förvänta sig att nån ska ta sig hela vägen till en hamn för att gå ombord sin båt, nej, det måste finnas precis utanför huset! Hursomhelst, Tigertail Beach är en stor och fin strand i sydvästra Florida. Vi körde över bron till Marco Island, och höll lite span på de obebyggda tomter som är insprängda här och var bland villorna.

Det finns en bra anledning till detta, och det dröjde inte länge innan vi fick syn på en avspärning som avgränsade ett litet område på en sådan tomt. Såna här avspärningar är till för att skydda djuren som bor där, så vi körde in på en annan gata för att vända och kolla av den bättre. Men inne på den nya gatan fanns en annan avspärning, och där satt djuren vi sökte, två söta prärieugglor utanför sina hålor! Det känns rätt lustigt att se dessa ugglor på så nära håll, mitt i ett villaområde. De rörde inte ens en min när en joggare sprang förbi bara några meter från dem. Prärieugglor är släkt med minervaugglan som finns i Europa, men de häckar på marken, i hålor som grävts antingen av ugglorna själva eller till exempel präriehundar. Ugglorna i Florida tillhör en egen ras, skild från den som finns i övriga USA. Tyvärr minskar de då bebyggelsen ökar i Florida. Man försöker skydda dem genom att spärra av deras bohålor och sätta upp skyltar om att de inte får störas, men pressen på att bebygga dessa områden är förstås stor. Nåväl, vi kunde studera ugglorna

Typisk prärieugglebiotop i Florida

på nära håll ett tag, och sen körde vi den korta biten ner mot stranden. Vi kom dit strax efter klockan åtta, perfekt timing då parkeringen öppnade just klockan åtta. Ut med tubkikare för en rätt lång promenad. Opraktiskt nog är parkeringen placerad så att man inte kommer ut till havet direkt, utan när man kommer ut till stranden kommer man till en lagun som man måste runda om man ska ut till havet (om man inte vill vada genom lagunen då). Vi skådade först snabbt av lagunen, det gick lite vadare där, bland annat de första tundrasnäpporna, några dvärgsnäppor och ett par rosthägrar, varav den ena var av den ovanligare vita morfen. Därefter gick vi iväg för att runda lagunen. På vägen såg vi en hel del små krabbor som sprang och gömde sig i sina hålor i sanden.

När vi kom runt lagunens mangrove bredd så Tigertail Beach ut sig ordentligt. Det är en enormt bred sandstrand, flera hundra meter av sand! Lyckligtvis var sanden rätt hårt packad så det var lätt att gå. Vi gick ner till vattnet och började gå längs stranden, nu med lagunen till höger om oss. Det var inte så mycket folk vid den här tiden på dagen, mest lite folk som promenerade längs stranden. Efter någon kilometer eller så öppnade mangroven upp sig lite och vi fick utsikt över en del av lagunen. Och där var det vadare! Många tundrasnäppor och mindre beckasinsnäppor, liksom kärrensäppor och fem kustsnäppor. Det vi framför allt var ute efter här på stranden var dock strandpipare. Jag har i många år velat se flöjtstrandpipare, ända sen jag såg bilder av denna näpna pipare i en av mina vadarböcker hemma. De är ovanliga och hotade, men en del av populationen övervintrar i Florida, och Tigertail Beach är ett bra ställe för dem. Till en början såg vi bara flikstrandpipare, men så fick vi syn på en ljus strandpipare med kort näbb. Flöjtstrandpipare! Vi såg minst fem av dessa vansinnigt söta pipare. Nästa strandpipare vi ville se var wilsonstrandpipare, och vi hittade minst 10-15 ex av denna stornäbbade vadare. Däremot gick vi bet på snöstrandpipare, den i Florida ovanligaste strandpiparen. Man kan inte få allt!

Vi lämnade så småningom Tigertail Beach, nu var det dags att korsa Florida igen. Denna gång på Highway 41, även kallad Tamiami Trail, USA:s sydligaste highway i väst-östlig riktning. Denna väg är känd inom fågelskådarkretsar då den löper längs norra delen av Everglades National Park, och man kan se mycket fint från den. Landskapet var mycket öppet och på ledningarna längs vägen satt

Flöjtstrandpipare

mängder med öronskarvar, lustigt att se skarvar på ledningar. Här och var satt också bälteskungsfiskare, det är roligt med dessa stora kungsfiskare som är så totalt annorlunda från våra. Vi stannade till lite vid Big Cypress Swamps infocenter för att se om de hade någon karta över området. Vi fick en karta, men sen var det raskt ut från centret då en vråk sågs utanför. Och nu var det inte en av de vanliga bandvingade vråkarna, utan en fin ljus morf av kortstjärtad vråk! Denna galet snygga vråk finns i USA bara i södra Florida, och visade upp sig superfint för oss. På en skylt vid infocentret satt en nordlig härmtrast och vippade på stjärten, och vi tyckte alla att den på nåt sätt påminde om en förvuxen sädesärla.

Vi stannade till vid Miccosukee och åt lunch på restaurangen där, i stort sett det enda ställe man kan äta på längs hela Tamiami Trail. Den stackars servitören fick dock vänta ett ögonblick på våra beställningar då vi fick syn på en snäckglada utanför! En snygg adult hane dessutom. Den verkade hålla till där ute, för vi såg den flyga runt då och då under hela måltiden. Dessutom kom en stor brunaktig fågel flygande och landade i ett träd långt bort. Bengt fick fram tuben och kunde se att det faktiskt var en ralltrana, men tyvärr försvann den innan vi andra fick se den i tub. Nåja, maten smakade bra i alla fall.

Efter maten gick vi ut och spanade lite mer på snäckgladan, och sen gick vi in en bit längs vägen mot Shark Valley. Shark Valley är ett av flera infocenter runt Everglades National Park, och består i stort sett av en väg som går rakt söderut in i parken. Man får inte köra bil där, men man kan gå eller cykla, eller följa med på en tram tour som kör rundan. I en pöl nära infarten låg en rätt stor alligator och chillade. Vi gick en liten bit till, men beslöt oss för att vända. Det var bra, för vid alligatorpölen fick vi syn på en ralltrana som tog en flygtur och landade i ett träd precis ovanför oss, så vi fick se den på riktigt nära håll om än med lite grenar ivägen. På väg tillbaka till bilen såg vi en amerikansk sultanhöna i ett dike, oerhört vacker fågel. Som en vackert blåskimrande rörhöna ungefär. Nu körde vi mot Homestead och fortsatte på Highway 1 ut mot Florida Keys. Vi letade lite hotellrum på Key Largo, men allt var ruskigt dyrt så vi for tillbaka till fastlandet och tog in på Holiday Inn Express i Florida City istället. Det kostade bara hälften så mycket som samma kedja ute på Key Largo...

På ytterväggarna på hotellet kröp flera små geckos, möjligen Tropical House Gecko, en afrikansk art som numera finns i hela Amerika och Karibien. Eftersom det visade sig vara både dyrt och svårt att spontant hitta rum ute på Keys bokade vi nu två nätter på Sombrero Resort i Marathon, ungefär halvvägs ut på Keys.

4 januari – Florida Keys!

Idag började skådandet på macken i Florida City där vi bland de vanliga båtstjärtarna och duvorna fick syn på åtta bruna majnor, en införd art från Asien. De har blivit kryssbara i Florida ganska nyligen, och verkar etablera sig snabbt i fler och fler områden. Snygga fåglar även om de egentligen inte hör hemma i Florida.

Vi körde ut på Key Largo igen, och stannade till vid Key Largo Hammock State Park. Här kan det vara på plats att nämna att ”hammock” i Florida inte syftar på en gungande utemöbel, utan ungefär en plats med mark där större träd kan växa (till skillnad från den vattensanka mark som finns i stora delar här), och i realiteten alltså en trädunge eller mindre skog. Nåväl, i denna park fanns en väg att gå runt, samt en del fallfärdiga byggnader. Tydligt skulle det bli nåt resort-aktigt men projektet övergavs och de byggnader och vägar som hann byggas har sedan fått förfalla. Men

Poisonwood på Key Largo. Se men inte röra, trädet utsöndrar en giftig sav!

desto finare skog istället! Dock var det rätt fågelfattigt, det tog lång tid innan vi överhuvudtaget fick syn på en fågel. Då var det å andra sidan en rätt oväntad sak, en eremitskogstrast som satt en bit in i vegetationen och kunde ses fint i tuben. Normalt sett övervintrar de inte så här långt söderut, men efter att vi kom hem fick jag kontakt med några Floridaskådare som meddelade att den visserligen är ovanlig, men att antagligen samma individ setts av någon annan två dagar tidigare. Hursomhelst ett oväntat fynd!

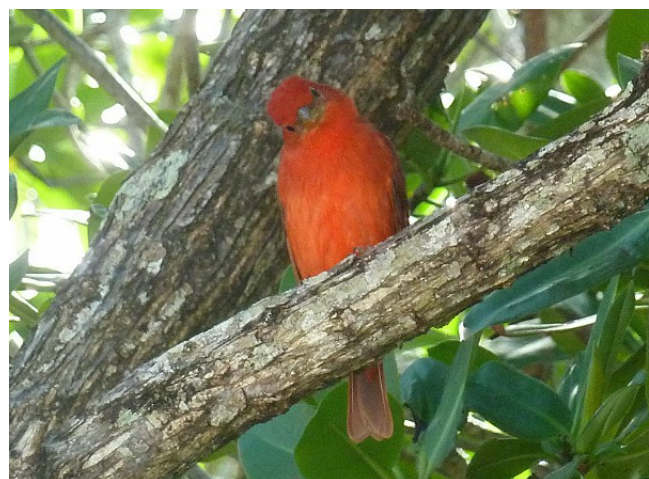
Målararten här var vitkronad duva, men trots att vi spanande upp i träden tills vi fick nackspärr och några gånger hörde vingslag som lät som duvor som flög iväg fick vi aldrig egentligen syn på någon. Vid ett tillfälle skymtade jag nåt duvstort och mörkt som brakade iväg, vilket väl antagligen var vitkronade, men för ett livskryss vill man ju ha en bättre obs.

Nästa stopp var John Pennekamp Coral Reef Park, och som man hör på namnet är det egentligen mest ett undervattensreservat. Vattnen utanför Florida Keys och Floridas atlantkust har nämligen fantastiska korallrev (världens tredje längsta!), och från detta reservat går båtar ut med folk som vill snorkla eller kika på reven genom glasbottnade båtar. De hade också ett fint besökscentrum med ett akvarium och information om korallreven.

Välordnat och bra! Vi började med kaffepaus där en palmskogssångare skuttade runt bordet. Jag gick in för att kolla på akvariet, men fick raskt springa ut igen när en sommartangara dök upp vid picknickbordet. En mycket vacker, knallröd hane dessutom, snygg fågel!

Det fanns tre vandringsstigar att gå, men en var avstängd just nu, så vi valde att börja med att gå den som kallades Grove Trail. Längs denna såg vi bland annat prärieskogssångare, palmskogssångare, minst tre

svartvita skogssångare och några grå kattfåglar. En rödkronad piplärkssångare (som har det roliga namnet Ovenbird på engelska) skuttade fram ett ögonblick och hann därmed inte ses av alla, tyvärr. En annan liten färglös skogssångare med vit fläck på vingen sågs inte heller av alla och beredde lite huvudbry innan den efter en titt i Sibley kunde artas till en hona av blåryggad skogssångare. En trevlig överraskning, den hade vi inte riktigt räknat med då den bara övervintrar rätt fåtaligt just här i allra sydligaste Florida. Synd bara att det inte var en hane, de är galet snygga (man är ju aldrig nöjd!).

Sommartangara

Vita ibisar runt picknickborden.

Vi åt lunch på besökscentret, de hade lite enklare mat såsom sallad och soppa. Vid borden gick vita ibisar runt nästan som gråsparvar hemma. Därefter gick vi Wild Tamarind Trail där vi nästan inte såg några fåglar alls, men då istället kunde studera de olika västindiska trädarterna som växer här på Keys. Roliga namn har de också, torchwood, gumbo limbo och blolly var några. Och så poisonwood som man ska se upp med, saven är giftig och orsakar klåda. Den är såpass stark att även regnvatten som droppar från trädet kan orsaka irritation på huden! Mot slutet av rundan såg vi i alla fall en svartvit skogssångare och två större topptyranner. Tillbaka vid besökscentret gjorde jag

ännu ett försök att se akvariet, men fick springa ut (igen!) när det visade sig att en gulbröstad savspett satt i ett träd utanför. Jag borde besöka akvarier mer, roliga fåglar hittas visst då. Nå, savspetten var en ungfågel, just de gulbröstad savspettarna behåller sin ungfågelsdräkt väldigt länge, ibland ända in i mars om man ska tro Sibley (och det ska man väl).

Vi lämnade så småningom John Pennekamp och körde vidare på Highway 1, eller Overseas Highway som den ofta kallas. Det är dock först när man lämnar Key Largo som den börjar göra skäl för namnet, och vi oo:ade över utsikten från broarna. Turkost vatten, enorma elledningar med mängder av skarvar, fiskare här och var, bruna pelikaner som seglade förbi... ja, och så fregattfåglar då! Sammanlagt såg vi 24 stycken på färden mot Marathon, flera av dem ganska nära.

Vi stannade till vid Lake Edna på Grassy Key, en liten damm eller liknande som har färskvatten, vilket är en bristvara ute på Keys. Ute i själva vattnet såg vi inte så mycket, men vi stannade till för en flock duvor på ledningarna. Tänkte att det kanske kunde finnas någon vitvingad duva bland dem, och visst, det gjorde det. Sex stycken beblandade sig med de vanliga turk- och spetsstjärtade duvorna. Ute i dammen stod en rosthäger på en sten och två stora leguaner softade i träden. När vi körde tillbaka gjorde vi ett kort stopp och då kom en stor flock bekasinsnäppor och flög över oss, men de gick inte ned utan försvann igen.

Gulbröstad savspett

Porträtt av vit ibis

Vårt sista mål för dagen var att försöka få se saxstjärtsstyrann, vilken enligt alla böcker och rapporter skulle vara rätt säker vid Marathons flygplats. Det fanns nu inga precis där, men en kort bit efter flygplatsen fick vi faktiskt syn på tre stycken på en ledning. Det gick dessutom bra att ställa bilen en bit bort och promenera tillbaka på cykelvägen så vi kunde se dem fint. Mycket läckra tyranner med långa stjärtar.

Därefter åkte vi till Sombbrero Resort och checkade in. Helt okej ställe om än kanske inte så modernt, det var tjock-tv och en gammal spis som dessutom gick sönder när vi skulle använda den. Jaja. Vi hade fin utsikt över en kanal med fina yachter. Efter lite bad och dusch åkte vi till Keys Fisheries som vi hade fått tips om. En enkel men rolig restaurang vid vattnet, och i vattnet simmade enorma fiskar (över

en meter långa) som man kunde mata om man ville! De hade små automater där man kunde köpa fiskmat... man fick inte mata med sin egen mat, och man fick heller inte mata pelikanerna som också höll till där. Hursomhelst beställde man i en lucka, fick uppge en tv-serie (vad man uppger skiljer tydligen från dag till dag) och sen ropade de upp den när maten var klar. "Game of Thrones, your food is ready!" lät det från högtalarna. Det var riktigt bra mat, på klassiskt amerikanskt vis, det vill säga serverade på styrofoamtallrikar med plastbestick. Här har de långt kvar till europeiskt återvinningstänk, det var överlag väldigt mycket engångsartiklar, och mycket i styrofoam vilket vi ju i stort sett frångått helt.

På väg tillbaka till resorten handlade vi lite på Publix, den mest välsorterade butikskedjan vi hittat i Florida, och sen var det soova.

Schistocerca americana, en stor gräshoppa på ungefär 5 cm.

5 januari – Ut mot Key West

Det var upp som vanligt och äta frukost klockan sju idag. Från balkongen såg jag sex fregattfåglar långt bort, och en hök drog snabbt förbi och försvann. Ohyfsat av den att bara svepa förbi och inte vänta tills jag kunde artbestämma den.

Nu for vi vidare ut på Keys! Vi for över Seven Mile Bridge, en längsta bron ute på Keys (även om den inte är riktigt sju miles, bara nästan). Häftigt att köra nästan mitt ute i ingenting. Vårt första stopp blev på Bahia Honda Key, där vi stannade till vid Bahia Honda State Park. Vi tog en liten promenad på deras Silver Palm Nature Trail, där vi inte lyckades skaka fram nåt mer än en kattfågel och

några palmskogssångare. Vi gick istället och såg på utsikten över den gamla järnvägsbron. Den byggdes i början av 1900-talet för att ge Key West en järnvägslinje till fastlandet, och tydligen var den mycket svår att bygga då vattnet utanför Bahia Honda är drygt tio meter djupt, och tidvattnet dessutom ställde till problem så de bara kunde bygga på bron en eller två timmar om dagen.

Hursomhelst var bron ett imponerande verk, även om den nuvarande bilbron också är rätt häftig när man tänker på det. Det var väldigt gott om fjärilar här, framför allt Zebra Longwings som var precis överallt. Oerhört snygga fjärilar!

Nästa stopp blev på Big Pine Key, där vi stannade till ganska kort. Vi körde ner på någon väg till lite polar med vatten. Det var inga mängder med fåglar där, en vardera av rosthäger, ägretthäger och snöhäger samt en bunt vita ibisar var det som bjöds på i vattnet. Vi fick dock en ny resart i form av en Coopers hök i ett träd. Kul, äntligen en hök som gick att artbestämma.

Framme i Key West var det inte särskilt mycket skådning, istället parkerade vi bilen och tog en hamburgare på Duval Street. Goda burgare och bra musik! Därefter gick vi runt ett tag på Duval Street, Key Wests huvudgata, fylld med allehanda udda affärer och grejor. Vi kikade också på Hemingways hus, men kände inte riktigt för att betala 13 dollar för att gå in och trängas med de övriga turisterna. Fågelmässigt var den mest framträdande pippin alla tappar och hönor som sprang runt här och var. De häckar vilt i Key West, men är inte kryssbara, delvis kanske eftersom inga skådare riktigt tar höns på allvar, och delvis eftersom populationen är så geografiskt begränsad. Några fregattfåglar seglade över oss också.

Så småningom drog vi oss tillbaka mot Marathon, men stannade till på Big Pine Key igen på jakt efter Key Deer. Vi fick också se två stycken som gick på en gräsmatta precis innan det blev mörkt, och sen en i strålkastarljuset. Väldigt små hjortar!

Därefter for vi tillbaka till Sombrero Resort via Publix där lättare mat inhandlades.

6 januari – Long Key och Castellow Hammock Park

Nu var det dags att lämna Keys, och vi körde mot fastlandet. Vi stannade dock till vid Long Key State Park, och parkvakten tipsade om Golden Orb Trail. Det var dock väldigt tomt på fåglar, men däremot träffade vi lite amerikanska fågelskådare. De första vi mötte undrade om vi haft nån tur, och det tog en liten stund innan vi insåg att de var kryssare på jakt efter de två karibiska vaktelduvorna som setts här! (Deras engelska namn till trots, Key West Quail Dove, så finns de inte i Florida, förutom när de dyker upp som mycket sällsynta gäster.) Jag hade ju läst innan vi for att de

Eremitkräfta i Long Key State Park.

hade setts på Keys, men hade inte lagt på minnet exakt var eftersom de tydligen skulle vara extremt skulkgiga och vi antagligen inte hade nån som helst chans att se dem. Nåväl, nu var vi ju ändå längs stigen där dessa rariteter hade setts, så det är klart vi kikade lite efter dem. Trots ivrigt spanande såg vi inte särskilt mycket alls annat än lite andra skådare, bland annat några som var där för sjätte gången och ännu inte fått se nån vaktelduva.

Därefter for vi mot fastlandet och stannade till i Florida City för att äta. Första budet var att stanna till vid nåt snabbmatsställe, men så körde vi in på nån väg och fick syn på en skylt med Farmers Market Restaurant, och det lät ju mycket trevligare. Det visade sig vara en lite lantlig familjerestaurang med rustik och god mat. Sen när vi skulle gå

upptäckte vi några munkparakiter bland alla starrar utanför. Munkparakiter är en av alla dessa exotiska arter som rymt och förökar sig i USA, och populationen anses så etablerad att man får kryssa dem. De är dessutom väldigt härdiga, det finns kolonier så långt norrut som Chicago! Efter maten körde vi upp till Castellow Hammock Park, en liten park strax norr om Homestead. Parken var stängd när vi kom, men vi kunde parkera mittemot och gå in (den är alltid öppen för gående). Vid det lilla besökscentret hade de några matningar och massa buskar med blommor. Här var nämligen målet att få se kolibri, och det dröjde inte så länge innan vi anade dessa små fåglar! Jag säger anade, för de första mötena var mest att man hörde nåt svisca förbi och när man vände sig var fågeln redan borta. De är snabba, de små kolibrierna! Efter en stund fick vi dock se en som satt still i ett träd, och efterhand ytterligare några stycken. Vi såg åtminstone tre rubinkolibrier, och även om de flesta obsar på kolibrierna var hastiga så var det väldigt roligt att se dem surra runt! Vi såg förstås andra fåglar också i den här väldigt trevliga parken, förutom de tama påfåglarna som tycktes höra hemma på gården intill så såg vi en messångare, några kardinaler, en par vitvingade duvor samt de vanliga härmtrastarna och kattfåglarna och myggsnapparna. Bäst var dock två nya resarter, nämligen en beigebrynad skogssångare som visade upp sig fint där den sakta födosökte i ett träd, samt (äntligen!) några blåskrikor. Blåskrika var en art som jag inte ett ögonblick funderat på

lokal för då jag antog att den var vanlig, så det kändes skönt att vi hittade några. Snygga fåglar dessutom! När vi skulle åka fick vi också syn på en amerikansk törnskata och en sparvfallk. Över oss kretsade de vanliga kalkongamarna, och efter dagarna på Keys där vi inte såg några korp-gamar så dök nu dessa upp igen.

Nöjda med kolibriskådningen for vi mot Travelodge i Florida City där vi bokat rum för natten. Det visade sig dock att de hade glömt stänga sitt bokningssystem på morgonen när vi bokade, så de hade överbokat! Nu löste sig allt då de hade bokat in oss på systerlodgen Quality Inn som låg precis intill och hade samma management, och det hotellet var det inget som helst fel på.

7 januari – Everglades!

När man tänker Florida och natur är det nog framför allt Everglades som är det som dyker upp i huvudet. Detta vidsträckta våtmarksområde, fyllt med starr och mygg. Well, nu på vintern är det tack och lov inte så mycket mygg. Annat är det om somrarna då det knappt går att vistas i stora delar av området på grund av de enorma mängderna mygg. Idag skulle vi i alla fall ägna hela dagen åt Everglades! Vi åt tidig frukost, så snart buffén hade öppnats, i sällskap av gästarbetare och andra som måste upp tidigt. Sen körde vi raka spåret mot Everglades. När vi kom ut från Florida City färdades vi genom jordbrukslandskap med enorma åkrar av meloner och annat exotiskt. Vilka utdikningar de måste ha gjort av våtmarken för att få till dessa åkrar. Vi gjorde ett snabbstopp vid en liten grönsakshandel, där vi kunde spana in resans första (!) gråsparvar. Helt otroligt egentligen att vi inte sett några tidigare.

Vi betalade entréavgiften till Everglades (10 dollar för en bil, och giltigt en vecka) och körde in. Vid några broar stannade vi till och spanade ut över det öppna landskapet. En östlig ängstrupial satt och sjöng i en topp, och nere i vassen intill en av broarna kunde vi spana in två snygga grönryggiga hägrar och en supersnygg hane av gulhake. Bäst var dock den lilla starrgårdsmygen som hoppade fram och visade sig en kort stund. Klar bonus, denna skulkare hade vi inte räknat med att få se!

Nästa stopp var Anhinga Trail, där det finns ett besökscentrum och en kort boardwalk. Först var vi dock tvungna att skydda bilen... runt parkeringen håller ett gäng korp-gamar till, och de gillar att tugga på gummilister och vindrutetorkare! Riktiga ligister. Centret har dock en låda

med presenningar och remmar som man kan klä in bilen med. Efter att ha skyddat vår bil med detta gick vi en promenad längs boardwalken. Här är fåglarna närmast löjligt oskygga, vissa var på klappavstånd. Vi såg inget nytt här men fick fina obsar av anhinga och grönryggig häger, liksom några rätt stora alligatorer. Man kunde också kika på fiskar här, framför allt såg vi många Florida Gar, en avlång sak som påminner lite om en gädda. Vi gick också en sväng på rundan som kallas Gumbo Limbo Trail och som går genom lite skog, men där såg vi inte en enda fågel. Totalt tyst! Vi for vidare, men gjorde ett snabbt stopp då vi fått syn på lite småfågel längs vägen. Ett bra val, det visade sig vara gulgumpade skogssångare. Detta är nog den vanligaste skogssångaren i USA, och de kan bilda rätt stora flockar om vintern, så det kändes nästan lite konstigt att vi inte såg fler. En kortstjärtad vråk av mörk fas flög också förbi.

Vid Mahogany Hammock stannade vi bara till kort då vi mötte några skådare där som sa att det var helt dött därinne. De tipsade dock om Coot Bay Pond en bit längre fram där det skulle finnas lite

Amerikansk ibisstork

Korpgamarna på parkeringen vid Anhinga Trail.

roliga arter. Precis när vi lämnade Mahogany Hammock fick vi syn på en ljus kortstjärtad vråk och stannade för att se på den. De andra skådarna stannade också och fick se den fint, det är kul när man kan dela med sig! När vi nu körde vidare kom vi in i ett mer trädrikt område med några mindre dammar/sjöar här och var. Den första vi stannade till, Paurotis Pond, gav inte mycket mer än en rosenskedstork och ett par hägrar, men en ung gulbröstad savspett var ju kul att få se. West Lake var en rätt stor sjö, och en boardwalk ledde genom mangroven ut till sjön. Långt långt ute i värmedallret låg tusentals amerikanska sothönor. Här blev det lite picknick för halva gänget, och jag gick till bilen för att hämta en karta. Bra val, då några locklåten gjorde mig uppmärksam på en flock skogssångare. De var otroligt svårjobbade då flocken rörde sig snabbt inne i täta buskar, men jag lyckades få syn på åtminstone två prärieskogssångare, en messångare, en palmskogssångare, en glasögonvireo och bäst av allt, en snabb obs av en hane rödstjörtsskogssångare! Otroligt snygg fågel i svart och orangerött. Tyvärr försvann flocken alltför snart in bland buskarna. Man kan undra vad mer som fanns där, det var betydligt fler fåglar i flocken är jag lyckades få syn på.

Mrazek Pond hade jag läst en hel del bra om, men den var i stort sett tom när vi kom. En fläckand var det enda som piggade upp bland de vanliga tjocknäbbade doppingarna. Nästa stopp var däremot Coot Bay Pond som vi blivit tipsade om, och här blev det riktigt bra. Det var inga mängder av någonting, men vi såg tre amerikanska bläsänder, två amerikanska kopparänder, tre mindre bergänder, och lite överraskande såhär långt söderut, två honor av buffelhuvud. En mycket söt liten and släkt med vår knipa.

Så kom vi fram till slut till Flamingo där vägen tar slut. Namnet till trots är det sällan man kan se flamingo här, de är ovanliga och håller sig oftast till otillgängliga delar av Everglades. Det närmaste man kom var väl den rosa informationsbyggnaden...

Här intogs mat av de som inte åt picknick tidigare (hamburgare), och vi gick runt en liten stund i området utan att egentligen se något märkvärdigt. Vid parkeringen fick vi dock syn på tre små fåglar som flög upp i ett träd, och en av dem kunde tubas

Amerikansk ormhalsfågel, hane.

in och visade sig vara en gulbrynad grässparv. Som en parentes kan nämnas att dess engelska namn, Savannah Sparrow, har den inte fått för att den håller till på några savanner, utan för att ett av de först beskrivna exemplaren insamlats i Savannah, Georgia. Vi besökte Eco Pond, men det fanns nästan ingen fågel alls i dammen, bara några tjocknäbbade doppingar och en trefärgad häger. Däremot var det väldigt gott om fjärilar, bland annat en hel mängd vita fjärilar som påminde om våra kålfjärilar. Jag tror det var Great Southern White men är inte helt säker. Dessutom sågs en monark, rätt många Zebra Longwing och flera små blåvingar av okänd sort. Tillbaka vid Flamingo höll en lamantin till i båthamnen, men efter de fantastiska obsarna i Blue Spring tidigare kändes det inte så speciellt att mest bara se nosen sticka upp.

Vi hade planerat att besöka Eco Pond vid skymningen i hopp om mindre falknattskärria som ibland ses jaga där under vinterhalvåret, och i väntan på att det skulle bli mörkt åkte vi tillbaka en bit på vägen. Vit Coot Bay Pond såg vi nu fler amerikanska bläsänder, och bland dem också en europeisk bläsand, en raritet på den här sidan Atlanten. Fast ärligt talat var det ju nu inte vi som riktigt upptäckte den, skådarna vi träffade vid Mahogany Hammock under förmiddagen hade sagt att den skulle finnas här... Vi såg också en hona av vad som såg ut att vara en bergand, men kunde kanske inte riktigt utesluta mindre bergand. Men den såg större ut än de mindre som höll till där, och med lite annorlunda huvudform. Nåja.

Sen kom vi till West Lake och hade väl inte förväntat oss något speciellt. Men när vi gick ner till vattnet hördes ett rejält kackel, och ute i vattnet låg som långa svarta band... det var alla tusentals amerikanska sothöror som spenderat dagen ute i sjön som nu var på väg in att ta nattkvist i mangroven! De simmade in i långa rader, ett enormt skådespel! Att räkna dem var närmast omöjligt, men vi tror att vi måste sett minst 10000 sothöror under den stund vi stod där. Och då hade nog en del redan försvunnit in i mangroven, och det fortsatte att komma fler när vi gick... kombinerat med en vacker solnedgång var vi nog alla rörande överens om att spektakulära hägrar och pelikaner till trots, det här var nog resans stora fågelupplevelse.

Mängder med amerikanska sothöror på väg in i mangroven. På detta foto uppskattningsvis minst 2000 ex...

Nu började det dock skymma ordentligt, så vi for raskt tillbaka till Eco Pond. Men nu hade myggen vaknat. Det var kort sagt inte särskilt behagligt att stå och vänta på eventuella falknattskärrior, och efter ett tag var det dessutom rätt mörkt så vi gav upp. När vi skulle vända bilen för att åka hemåt flög plötsligt en uggle förbi i lyktkenet. Men vad var det för något? Alla i bilen hade associerat till horn/jorduggla, en rätt ljus och långvingad sak. Jorduggla är dock sällsynt i Florida, och hornuggla finns inte alls, men vad skulle det annars ha varit? Den var inte ljus nog för att ha varit en tornuggla,

och kändes som fel form för en kråsuggla. Tyvärr försvann den ut i mörkret nästan lika fort som den dök upp. Vi körde nu sakta tillbaka mot Florida City längs den mörka vägen, ivrigt spanande efter eventuella nattskärror på vägen. Några sådana såg vi dock inte, men på ett ställe hittade vi en död (troligen påkörd) östlig skrikuv. En vacker liten uggle, lite påminnande om en dvärguv. Fast vi hade förstås mycket hellre velat se en levande.

Tjocknäbbad dopping

8 januari – Castellow Hammock Park,

Wakodahatchee och Green Cay

Vi vaknade upp till kyla och blåst, och fick vända på väg ner till frukost och hämta en varm tröja, då frukosten serverades i en annan byggnad än den vi bodde i. Så småningom avtog dock vinden och det blev ganska drägligt. Dagen började med ett besök i Castellow Hammock Park igen, eftersom vi tyckte om den och vi gärna ville se om vi kunde få syn på någon rostkolibri bland alla rubinkolibrier. Det gjorde vi dock inte, trots intensiv spaning på alla kolibrier under drygt två timmar kunde vi bara se rubiner, av vilka vi såg åtminstone fem. En av dem var en utfärgad hane, men tyvärr satte han sig aldrig i solen så vi fick se hans röda haka röda blänka, och i skuggan såg det

mest bara svart ut. Här tog vi också en bra broschyr över fågellokaler i södra Florida, vilket var ett bra drag då jag helt glömt ta reda på var Green Cay låg, en fågelokal vi skulle till senare under dagen och som inte fanns med i Prantys lokalguide. Hursomhelst, vi såg inget nytt i Castellow så vi styrde kosan norrut. Nu gjorde verkligen gps:en skäl för pengarna, hade vi inte haft den hade vi väl varit kvar i Miamis trafik... enorma vägar med avtag hit och dit och vägarbeten och tullar och allt möjligt. Jag blev återigen påmind om varför jag inte gillar stora städer! Nåväl, till slut kom vi fram till Wakodahatchee Wetlands, en reningsanläggning där vattnet renas på naturlig väg i dammar. En fin spång leder runt i området, och det var fåglar överallt! I träden satt ormhalsfåglar och skarvar, och nere i vattnet gick hägrar och rörhönor. Vi spanade efter karolinasumphöna men hittade inga, attans. Däremot fick vi se svartbukiga visseländer, en art som ökat rejält i Florida. Vid en krök av spången höll en flock rödvingetrupialer till, och vi kunde faktiskt hitta den gulhuvade ängstrupial som hållit till här ett tag nu. Det är egentligen en västlig art, men den ses i stort sett årligen i Florida.

Dock fortfarande en raritet, lite kul att se. Kul att se en del Floridakryssare också som stod och fotade den. Vi gick vidare längs spången och såg ett antal leguaner, alligatorer och några ibisstorkar. Vi spanade ovanligt noga på alla skarvar vi såg, just här finns det nämligen ett fåtal amazonskarvar som har häckat några år nu. Det var dock inte så lätt eftersom vi inte hade med oss tubkikarna, men vi hade tur! När vi stod och spanade mot några skarvar kom en tjej fram och undrade om vi letade amazonskarv, och sa att hon precis sett den! Hon hade dessutom en tub så hon tubade in den åt oss. Det är roligt med hjälpsamma skådare! I gengäld frågade hon om vi sett trupialen, och vi kunde berätta var den hade suttit när vi såg den.

Nu var vi hungriga, så det blev matintag på en italiensk restaurang i närheten. Därefter for vi

Gulhuvad ängstrupial

till Green Cay, ett liknande område som Wakodahatchee men större. Vi såg också ungefär samma arter där, det enda tillskottet till artlistan blev purpurhöna. De är införda till Florida och ökar tydligen. Purpurhönan som finns här är av den gråhuvade rasen, så de såg lite annorlunda ut än de vi sett i södra Europa. När vi lämnade reservatet hade vi dock lite tur, för på en matning precis utanför satt en fågel... och det var en hane påvefink. Eftersom inte alla hade fått se en hane tidigare under resan var det kul att vi alla nu kunde se den här fint.

Därefter for vi söderut i regn och tog in på La Quinta Inn i Tamarac, i närheten av Fort Lauderdale.

Ett av många Art Deco-hotell, Miami South Beach.

9 januari – Miami

På parkeringen utanför hotellet spankulerade några myskankor runt. Ljligt egentligen att de är kryssbara i Florida, de känns ungefär lika vilda som höns. Vi började dagen med att besöka två parker i Fort Lauderdale, Hugh Taylor Birch State Park samt West Lake & Anne Kolb Nature Centre. Vi såg inte särskilt mycket fågel i någon av dem, det enda nya (och resans sista nya art) blev en silltrut på stranden utanför Hugh Taylor. Vi handlade lite picknick och åt den i en park innan vi styrde kosan söderut. Vi körde längs kusten och kunde inräkna det ena jättelika resortkomplexet efter det andra. Finns det verkligen marknad för så här många stora lyxiga höghus vid stranden? Nå, efter ett tag kom vi fram till Miami South Beach och parkerade. Här var det inte tal om någon direkt fågelskådning, men det var kul att se den här sidan av Miami, med lyxbilar, jättedrinkar, art deco-hus och affärer som sålde glittriga boots med höga klackar. En vansinnig blandning av högt och lågt! Därefter for vi in i Miami till vårt hotell som låg precis intill flygplatsen. Vi lämnade bilen på flygplatsen redan nu och tog shuttle bus tillbaka till hotellet. Sen var det bara att packa och sova.

10 januari – Hemresa

Resans sista Floridaart blev en härmtrast utanför hotellentrén när vi åkte med shuttle bussen till flygplatsen. Flyget var en halvtimme försenat, men det gjorde inget och resan till Newark gick fint. Fin inflygning där man kunde se Manhattan, kul att se för mig som aldrig varit i New York. Vi hade dessutom fin vy över Manhattans skyline när vi satt och väntade i avgångshallen också. Ibland är det bra att vara fågelskådare, vi hade ju kikare i väskorna och kunde spana in både Empire State Building och det nya World Trade Center. Flyget gick i tid och efter en mellanlandning i Köpenhamn kunde vi kliva av i ett kallt Sverige. Skönare väder i Florida! En härlig resa var till ända.

Artlista fåglar

Systematiken följer i stort IOC:s lista, med ett fåtal avvikelser där svenska taxonomikommittéen föreslår annat. Svenska namnen tagna från den nya svenska fågellistan. Engelska namnen är de amerikanska, vi var trots allt i USA. Observationerna är de som hamnade i mitt anteckningsblock, jag har nog missat att anteckna en del som sågs längs vägen, särskilt vad gäller de lite vanligare arterna.

1. **Svartbukig visseland** *Dendrocygna autumnalis* (Black-bellied Whistling-Duck)
27 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1, 7 ex Green Cay Wetlands 8/1.
2. **Myskand** *Cairina moschata* (Muscovy Duck)
Jo, man får faktiskt kryssa dem i Florida. Samtliga dock av tamands-typ och de känns ärligt talat inte överdrivet vilda. De enda som hamnade i anteckningsblocket var 5 ex på parkeringen vid hotellet i Tamarac 9/1, men åtskilliga fler sågs här och var längs vägen när vi körde.
3. **Snatterand** *Anas strepera* (Gadwall)
5 ex Merritt Island 30/12, 3 ex Everglades NP 7/1.
4. **Bläsand** *Anas penelope* (Eurasian Wigeon)
1 hane tillsammans med amerikanska bläsänder vid Coot Bay Pond i Everglades NP 7/1.
5. **Amerikansk bläsand** *Anas americana* (American Wigeon)
~30 ex Merritt Island 30/12, 7 ex Everglades NP 7/1.
6. **Gräsand** *Anas platyrhynchos* (Mallard)
1 ex längs vägen (när?)
Gräsänder i Florida är omdebatterade då de hybridiserar med de infödda fläckänderna, och i många delar av Florida (mest i norr) finns det nu knappt några rena fläckänder kvar. Även hybriderna är nämligen fertila. Huruvida gräsänderna man ser är vilda eller förrymda individer är nästan omöjligt att avgöra.
7. **Fläckand** *Anas fulvigula* (Mottled Duck)
2 ex Merritt Island 30/12, 6 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 1 ex Everglades NP 7/1, 4 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1.

Blåvingad ärta, "Ding" Darling NWR 1/1.

8. **Blåvingad ärta** *Anas discors* (Blue-winged Teal)
Vanligaste simanden, sågs på många ställen.
9. **Skedand** *Anas clypeata* (Northern Shoveler)
~30 ex Merritt Island 30/12, 1 ex Everglades NP 7/1.

10. **Stjärtand** *Anas acuta* (Northern Pintail)
~100 ex Merritt Island 30/12.
11. **Amerikansk kricka** *Anas carolinensis* (Green-winged Teal)
7 ex Merritt Island 30/12.
12. **Ringand** *Aythya collaris* (Ring-necked Duck)
~25 ex Merritt Island 30/12, >7 ex i en damm vid vägen i närheten av Wakodahatchee 8/1.
Bergand? *Aythya marila* (Greater Scaup)
1 hona Everglades NP var möjligen en bergand, men vet inte om mindre bergand kan uteslutas.
13. **Mindre bergand** *Aythya affinis* (Lesser Scaup)
>40 ex Merritt Island, 2 (möjligen 3) ex Everglades NP 7/1, 5 ex i en damm vid vägen i närheten av Wakodahatchee.
14. **Buffelhuvud** *Bucephala albeola* (Bufflehead)
2 honor Everglades NP 7/1. Relativt ovanlig så långt söderut.
15. **Kamskrake** *Lophodytes cucullatus* (Hooded Merganser)
~20 ex Merritt Island 30/12, 3 ex J.N. "Ding" Darling NRW 1/1.
16. **Småskrake** *Mergus serrator* (Red-breasted Merganser)
1 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 1 ex Long Key State Park 6/1. Samt 1 ex som finns noterad 2/1 men inte var.
17. **Amerikansk kopparand** *Oxyura jamaicensis* (Ruddy Duck)
2 ex Coot Bay Pond, Everglades NP 7/1.
Röd djungelhöna *Gallus gallus* (Red Junglefowl)
Vanlig på Key West. Frihäckande population som dock inte är kryssbar.
18. **Svartnäbbad islom** *Gavia immer* (Common Loon)
1 ex förbiflygande Bowman's Beach, Sanibel Island 2/1.
19. **Tjocknäbbad dopping** *Podilymbus podiceps* (Pied-billed Grebe)
Vanlig.
20. **Amerikansk ibisstork** *Mycteria americana* (Wood Stork)
1 ex vägen Orlando – Titusville 30/12, 1 ex Merritt Island 30/12, 1 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 2 ex Everglades NP 7/1, 1 ex längs Florida Turnpike ungefär i höjd med Pembroke Pines, >4 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1.
21. **Vit ibis** *Eudocimus albus* (White Ibis)
Vanlig, sedd alla dagar.
22. **Bronsbibis** *Plegadis falcinellus* (Glossy Ibis)
<50 ex Merritt Island 30/12, ~10 ex Haines City 31/12, ~10 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1, ~10 ex Green Cay Wetlands 8/1. Enstaka dessutom längs vägen här och där.

Rosenskedstorkar, "Ding" Darling NWR 1/1.

23. **Rosenskedstork** *Platalea ajaja* (Roseate Spoonbill)
>50 ex Merritt Island 30/12, ~20 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 2 ex Tigertail Beach 3/1, 1 ex Tamiami Trail 3/1, 3 ex Everglades NP 7/1, 2 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1.
24. **Natthäger** *Nycticorax nycticorax* (Black-crowned Night Heron)
2 ad J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 1 ex Corkscrew Swamp 2/1, 1 2k Bahia Honda State Park 5/1, 3 ex Everglades NP 7/1, 1 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1, 1 ex Green Cay Wetlands 8/1, 1 2k West Lake & Anne Kolb Nature Center 9/1.
25. **Gulkronad natthäger** *Nycticorax violacea* (Yellow-crowned Night Heron)
4 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 2 ex Corkscrew Swamp 2/1.
26. **Grönryggig häger** *Butorides viriscens* (Green Heron)
1 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 5 ex Everglades NP 7/1, 1 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1, 5 ex Green Cay Wetlands 8/1.
27. **Kohäger** *Bubulcus ibis* (Cattle Egret)
Vanlig, stora mängder sedda framför allt från bilen på fält längs vägen.
28. **Amerikansk gråhäger** *Ardea herodias* (Great Blue Heron)
5 ex Merritt Island 30/12, noterad J.N. "Ding" Darling 1/1, 1 ex Corkscrew Swamp 2/1, 2 ex Miccosukee 3/1, 1 ex Lake Edna 4/1, noterad Everglades NP 7/1, noterad Wakodahatchee och Green Cay 8/1.
- "Great White Heron"**
1 ex John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1. Denna vita morf av amerikansk gråhäger, som ibland föreslås vara egen art, förekommer endast i allra sydligaste Florida, framför allt på Florida Keys.
29. **Ägretthäger** *Ardea alba* (Great White Egret)
Vanlig.
30. **Rosthäger** *Egretta rufescens* (Reddish Egret)
4 ex Merritt Island 30/12, 3 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 3 ex (varav 1 vit morf) Tigertail Beach 3/1, 1 ex Lake Edna 4/1, 1 ex Big Pine Key 5/1.
31. **Trefärgad häger** *Egretta tricolor* (Tricolored Heron)
9 ex Merritt Island 30/12, 2 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 1 ex Tigertail Beach 3/1, 2 ex Tamiami Trail 3/1, 4 ex Everglades NP 7/1, noterad i Wakodahatchee Wetlands samt Green Cay Wetlands 8/1, 1 ex West Lake & Anne Kolb Nature Center 9/1.
32. **Blåhäger** *Egretta caerulea* (Little Blue Heron)
~25 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 2 ex Corkscrew Swamp 2/1, 1 ex Tamiami Trail 3/1, 2 ex Everglades NP 7/1, noterad Wakodahatchee 8/1, 4 ex Green Cay 8/1. De flesta adulta, men några vita ungfåglar sågs också.
33. **Snöhäger** *Egretta thula* (Snowy Egret)
Vanlig.
34. **Hornpelikan** *Pelecanus erythrorhynchus* (American White Pelican)
4 ex Merritt Island 30/12, ~20 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, ~10 ex Bowman's Beach 2/1, ~50 ex Flamingo, Everglades NP 7/1.
35. **Brun pelikan** *Pelecanus occidentalis* (Brown Pelican)
Vanlig vid kusterna.
36. **Praktfregattfågel** *Fregata magnificens* (Magnificent Frigatebird)
9 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 24 ex längs Highway 1 mellan Key Largo och Marathon 4/1, 6 ex Marathon 5/1, 5 ex Key West 5/1, 1 ex Long Key State Park 6/1, 3 ex

Grönryggig häger, Everglades 7/1.

längs Highway 1 mellan Marathon och Key Largo 6/1, 1 ex Hugh Taylor Birch State Park 9/1, 1 ex Miami South Beach 9/1.

37. **Amazonskarv** *Phalacrocorax brasilianus* (Neotropic Cormorant)
1 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1. Mycket ovanlig i Florida, men ett par skarvar har hållit till på denna lokal i några år nu.

Blåhäger, "Ding" Darling NWR 1/1.

38. **Öronskarv** *Phalacrocorax auritus* (Double-crested Cormorant)
Vanlig.
39. **Amerikansk ormhalsfågel** *Anhinga anhinga* (Anhinga)
Vanlig i våtmarker.
40. **Kalkongam** *Cathartes aura* (Turkey Vulture)
Vanlig, sågs alla dagar.
41. **Korpgam** *Coragyps atratus* (Black Vulture)
Vanlig, men fåtaligare än kalkongam. Ute på Keys noterade vi dem inte alls.
42. **Fiskgjuse** *Pandion haliaetus* (Osprey)
Vanlig.
43. **Coopers hök** *Accipiter cooperi* (Cooper's Hawk)
1 2k Big Pine Key 5/1. Dessutom sågs några obestämda förbiflygande hökar under resan som vi inte kunde artbestämma.
44. **Blå kärrhök** *Circus cyaneus* (Northern Harrier)
3 ex Merritt Island 30/12, 2 ex Tamiami Trail 7/1. Rasen *hudsonicus* anses av flera utgöra en egen art, amerikansk kärrhök.
45. **Vithövdad havsörn** *Haliaeetus leucocephalus* (Bald Eagle)
1 ad Merritt Island 30/12, 1 ad utanför hotellet i Orange City 31/12, 4 ex (alla ungfåglar) Shellmacken vid Collier Blvd, Naples 2/1, 2 ex längs Highway 1 mellan Key Largo och Marathon.
46. **Snäckglada** *Rostrhamus sociabilis* (Snail Kite)
1 hane Tamiami Trail 3/1.
47. **Bandvingad vråk** *Buteo lineatus* (Red-shouldered Hawk)
Vanlig.
48. **Kortstjärtad vråk** *Buteo brachyurus* (Short-tailed Hawk)
1 ex Tamiami Trail 3/1, 2 ex längs Highway 1 mellan Marathon och Key Largo 6/1, 3 ex

- Everglades NP 7/1. Både ljus och mörk morf sågs.
49. **Purpurhöna** *Porphyrio porphyrio* (Purple Swamphen)
3 ex Green Cay Wetlands 8/1. Införd art som precis blivit kryssbar.
50. **Amerikansk sultanhöna** *Porphyrio martinica* (Purple Gallinule)
1 ex Tamiami Trail 3/1, 3 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1, 2 ex Green Cay Wetlands 8/1.
51. **Amerikansk rörhöna** *Gallinula galeata* (Common Gallinule)
Vanlig.
52. **Amerikansk sothöna** *Fulica americana* (American Coot)
Vanlig. Största antal uppskattningsvis 10000 ex som sökte nattkvist i mangroven vid West Lake, Everglades NP 7/1.
53. **Prärietrana** *Grus canadensis* (Sandhill Crane)
10 ex här och där längs vägen mellan Orlando och Sanibel Island 31/12.
54. **Ralltrana** *Aramus guarauna* (Limpkin)
2 ex Tamiami Trail 3/1.
55. **Amerikansk skärfläcka** *Recurvirostra americana* (American Avocet)
~10 ex Merritt Island 30/12.
56. **Kustpipare** *Pluvialis squatarola* (Black-bellied Plover)
2 ex Merritt Island 30/12, 5 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, ~10 ex Tigertail Beach 3/1.
57. **Flikstrandpipare** *Charadrius semipalmatus* (Semipalmated Plover)
~10 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, ~15 ex Tigertail Beach 3/1.

Wilsonstrandpipare, Tigertail Beach 3/1.

58. **Wilsonstrandpipare** *Charadrius wilsonia* (Wilson's Plover)
>10 ex Tigertail Beach 3/1.
59. **Skrikstrandpipare** *Charadrius vociferus* (Killdeer)
2 ex Bowman's Beach 2/1.

60. **Flöjtstrandpipare** *Charadrius melodus* (Piping Plover)
>5 ex Tigertail Beach 3/1.
61. **Mindre beckasinsnäppa** *Limnodromus griseus* (Short-billed Dowitcher)
~100 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, ~50 ex Tigertail Beach 3/1.
Ob. beckasinsnäppa *Limnodromus sp.* (Dowitcher sp.)
~100 ex förbiflygande Lake Edna 4/1. Sannolikt mindre då det är den vanligare arten i Florida.
62. **Större gulbena** *Tringa melanoleuca* (Greater Yellowlegs)
~5 Merritt Island 30/12, 3 ex West Lake & Anne Kolb Nature Center 9/1.
63. **Mindre gulbena** *Tringa flavipes* (Lesser Yellowlegs)
~5 Merritt Island 30/12, 4 ex West Lake & Anne Kolb Nature Center 9/1.

Willet, "Ding" Darling NWR 1/1.

64. **Willet** *Tringa semipalmata* (Willet)
Vanlig.
65. **Fläckdrillsnäppa** *Actitis macularius* (Spotted Sandpiper)
1 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 1 ex Everglades NP 7/1, 1 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1.
66. **Roskarl** *Arenaria interpres* (Ruddy Turnstone)
4 ex Merritt Island 30/12, ~20 ex Tigertail Beach 3/1.
67. **Kustsnäppa** *Calidris canutus* (Red Knot)
5 ex Tigertail Beach 3/1.
68. **Sandlöpare** *Calidris alba* (Sanderling)
Vanlig på stränder.
69. **Tundrasnäppa** *Calidris mauri* (Western Sandpiper)
~100 ex Tigertail Beach 3/1.
70. **Dvärgsnäppa** *Calidris minutilla* (Least Sandpiper)
2 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, ~15 ex Tigertail Beach 3/1.
71. **Kärrensäppa** *Calidris alpina* (Dunlin)
~10 ex Merritt Island 30/12, ~20 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, ~20 ex Tigertail Beach 3/1.
72. **Styltsnäppa** *Calidris himantopus* (Stilt Sandpiper)
1 ex Bowman's Beach 2/1.

73. **Amerikansk saxnäbb** *Rynchops niger* (Black Skimmer)
~80 ex Merritt Island 30/12.
74. **Sotvingad mås** *Larus atricilla* (Laughing Gull)
Vanlig vid stränder, sedd de flesta dagarna.
75. **Ringnäbbad mås** *Larus delawarensis* (Ring-billed Gull)
Vanlig, sedd de flesta dagarna.
76. **Havstrut** *Larus marinus* (Great Black-backed Gull)
1 ex Merritt Island 30/12, 1 ex längs Highway 1 mellan Key Largo och Marathon 4/1.
77. **Kanadatrut** *Larus smithsonianus* (American Herring Gull)
~10 ex Merritt Island 30/12, 2 ex Bowman's Beach 1/1, 5 ex Miami South Beach 9/1.
78. **Silltrut** *Larus fuscus* (Lesser Black-backed Gull)
1 ex på stranden vid Hugh Taylor Birch State Park 9/1.
79. **Skräntärna** *Hydroprogne caspia* (Caspian Tern)
1 ex Merritt Island 30/12, 3 ex Everglades NP 7/1.

Kungstärnor, kentska tärnor och sotvingade måsar, Bowman's Beach 2/1.

80. **Kungstärna** *Thalasseus maxima* (Royal Tern)
1 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, ~10 ex Bowman's Beach 1/1, ~20 ex Bowman's Beach 2/1, ~5 ex Tigertail Beach 3/1, enstaka längs Highway 1 ute på Florida Keys 4/1 – 6/1, 1 ex Flamingo, Everglades NP 7/1, 5 ex Miami South Beach 9/1.
81. **Kentsk tärna** *Thalasseus sandvicensis* (Sandwich Tern)
~10 ex Bowman's Beach 2/1.
82. **Kärrtärna** *Sterna forsteri* (Forster's Tern)
2 ex Bowman's Beach 2/1.
83. **Tamduva** *Columba livia (domest.)* (Feral Pigeon)
Vanlig i stadsmiljö.
84. **Turkduva** *Streptopelia decaocto* (Eurasian Collared Dove)
Vanlig.
85. **Spetsstjärtad duva** *Zenaida macroura* (Mourning Dove)
Vanlig.
86. **Vitvingad duva** *Zenaida asiatica* (White-winged Dove)
6 ex Lake Edna 4/1, 2 ex Castellow Hammock Park 6/1, 2 ex på vägen mot Everglades 7/1, >3 ex Castellow Hammock Park 8/1, 3 ex Green Cay Wetlands 8/1.

87. **Nordlig markduva** *Columbina passerina* (Common Ground Dove)
2 ex Bowman's Beach 2/1, >5 ex Tigertail Beach 3/1.

Östlig skrikuv *Megascops asio*
(Eastern Screech Owl)

1 ex av röd morf hittades död på vägen i Everglades NP.

88. **Kråsuggla** *Strix varia* (Northern Barred Owl)

1 (möjligen 2) ex hördes ropa i Corkscrew Swamp 2/1.

89. **Prärieuggla** *Athene cunicularia floridana* (Burrowing Owl)

2 ex vid bo, Marco Island 3/1. Ungefär i korsningen Hernando Dr/Kendall Dr.

Jorduggla *Asio flammeus* (Short-eared Owl)

En uggla som flög framför bilen i Everglades NP 7/1 borde ha varit en jorduggla. Viss tvekan dock då jorduggla är ovanlig i Florida. Å andra sidan vet jag inte riktigt vad det annars kan ha varit.

90. **Rubinkolibri** *Archilochus colubris* (Ruby-throated Hummingbird)

3 ex Castellow Hammock Park 6/1, >5 Castellow Hammock Park 8/1.

91. **Bälteskungsfiskare** *Megaceryle alcyon* (Belted Kingfisher)

Relativt vanlig i närheten av vatten, sedd de flesta dagarna.

92. **Karolinaspett** *Melanerpes carolinus* (Red-bellied Woodpecker)

Vanlig.

93. **Gulbröstad savspett** *Sphyrapicus varius* (Yellow-bellied Sapsucker)

1 2k John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1, 1 2k Everglades NP 7/1.

94. **Amerikansk spillkråka** *Dryocopus pileatus* (Pileated Woodpecker)

1 ex Blue Spring State Park 31/12, 2 ex utanför Colony Resort, Sanibel Island 1/1 – 2/1.

95. **Nordlig tofskarakara** *Caracara cheriway* (Northern Crested Caracara)

1 ex i närheten av Arcadia 31/12.

96. **Sparvfalk** *Falco sparverius* (American Kestrel)

Vanlig.

97. **Pilgrimsfalk** *Falco peregrinus* (Peregrine Falcon)

1 ex J.N. "Ding" Darling NWR 31/12.

98. **Munkparakit** *Myiopsitta monachus* (Monk Parakeet)

4 ex Florida City 4/1.

99. **Östlig fibi** *Sayornis phoebe* (Eastern Phoebe)

1 ex Blue Spring State Park 31/12, 1 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1, 1 ex Corkscrew Swamp 2/1, 4 ex Everglades NP 7/1, 1 ex Castellow Hammock Park 8/1, 1 ex Hugh Taylor Birch State Park 9/1.

100. **Saxstjärtstyrann** *Tyrannus forficatus* (Scissor-tailed Flycatcher)

3 ex Marathon 4/1, 2 ex Marathon 5/1.

101. **Större toptyrann** *Myiarchus crinitus* (Great Crested Flycatcher)

4 ex Corkscrew Swamp 2/1, 2 ex John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1, 2 ex Castellow Hammock Park 8/1.

102. **Amerikansk törnskata** *Lanius ludovicianus* (Loggerhead Shrike)

3 ex Merritt Island 30/12, >5 ex Tamiami Trail 3/1, 1 ex Castellow Hammock Park 6/1. Dessutom ett inte obetydligt antal här och där på ledningar längs vägarna.

Nordlig markduva, Bowman's Beach 2/1.

Prärieuggla, Marco Island 3/1.

103. **Vitögd vireo** *Vireo griseus* (White-eyed Vireo)
1 ex Bowman's Beach 2/1, 1 ex John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1, 1 ex Castellow Hammock Park 8/1.
104. **Glasögonvireo** *Vireo solitarius* (Blue-headed Vireo)
5 ex Blue Spring State Park 31/1, 3 ex Corkscrew Swamp 2/1, 1 ex Everglades NP 7/1, 1 ex 8/1 men jag har glömt skriva upp var.
105. **Blåskrika** *Cyanocitta cristatus* (Blue Jay)
~5 ex Castellow Hammock Park 6/1 samt 8/1. Någon enstaka sedd på annat håll.
106. **Floridasnårskrika** *Aphelocoma coerulescens* (Florida Scrub-Jay)
1 ex (+ ytterligare 2 hörda) Merritt Island 30/12. Endemisk för Florida.
107. **Amerikansk kråka** *Corvus brachyrhynchos* (American Crow)
Vanlig.
108. **Fiskkråka** *Corvus ossifragus* (Fish Crow)
~20 ex Sanibel Island 2/1.
Ob. kråka *Corvus sp.* (Crow sp.)
Många, de allra flesta kråkor vi såg brydde vi oss aldrig om att artbestämma.
109. **Östlig gråmes** *Baeolophus bicolor* (Tufted Titmouse)
~5 ex Blue Spring State Park 31/12.
110. **Trädsvala** *Tachycineta bicolor* (Tree Swallow)
Mindre flockar sedda de flesta dagarna. >500 ex i närheten av Babcock 31/12, ~3000 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1.
111. **Röd kronad kungsfågel** *Regulus calendula* (Ruby-crowned Kinglet)
>10 ex Blue Spring State Park 31/12.
112. **Starrgärdsmyg** *Cistothorus platensis* (Sedge Wren)
1 ex Everglades NP 7/1.
113. **Karolinagärdsmyg** *Thryothorus ludovicianus* (Carolina Wren)
2 ex Blue Spring State Park 31/12, 1 ex hörd Corkscrew Swamp 2/1.
114. **Husgärdsmyg** *Troglodytes aedon* (House Wren)
1 ex Bowman's Beach 2/1.
115. **Blågrå myggsnappare** *Polioptila caerulea* (Blue-gray Gnatcatcher)
Vanlig. När vi väl lärt oss locklätet hördes den lite här och var.
116. **Grå kattfågel** *Dumetella carolinensis* (Gray Catbird)
2 ex Bowman's Beach 2/1, 2 ex Corkscrew Swamp 2/1, 1 ex Key Largo Hammock State Park 4/1, 2 ex John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1, 1 ex Bahia Honda State Park 5/1, 2 ex Long Key State Park 6/1, 2 ex Castellow Hammock Park 6/1, ~5 ex Everglades NP 7/1, 2 ex Hugh Taylor Birch State Park 9/1.

117. **Nordlig härmtrast** *Mimus polyglottos* (Northern Mockingbird)
Ganska vanlig, sågs ofta på ledningar längs vägarna.
118. **Brun majna** *Acridotheres tristis* (Common Myna)
8 ex Florida City 4/1, 5 ex Florida City 8/1. Införd från Asien.
119. **Stare** *Sturnus vulgaris* (Common Starling)
Vanlig i stadsmiljö, framför allt kring Miami.
120. **Eremitkogstrast** *Catharus guttatus* (Hermit Thrush)
1 ex Key Largo Hammock State Park 4/1. Ovanlig så långt söderut som Keys.
121. **Gråsparv** *Passer domesticus* (House Sparrow)
~20 ex utanför Florida City 7/1, 2 ex Florida City 8/1, hyfsat vanlig Miami South Beach 9/1.
122. **Rödkronad piplärksångare** *Seiurus aurocapillus* (Ovenbird)
1 ex John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1.
123. **Beigebrynad skogssångare** *Helmitheros vermivora* (Worm-eating Warbler)
1 ex Castellow Hammock Park 6/1.
124. **Svartvit skogssångare** *Mniotilta varia* (Black-and-white Warbler)
~5 ex Blue Spring State Park 31/12, 4 ex John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1.
125. **Orangekronad skogssångare** *Leiothlypis celata* (Orange-crowned Warbler)
1 ex Blue Spring State Park 31/12.
126. **Gulhake** *Geothlypis trichas* (Common Yellowthroat)
1 ex Corkscrew Swamp 2/1, 1 ex Everglades NP 7/1, 1 ex Castellow Hammock Park 8/1.
127. **Rödstart** *Setophaga ruticilla* (American Redstart)
1 hane Everglades NP 7/1.
128. **Messångare** *Setophaga americana* (Northern Parula)
2 ex Blue Spring State Park 31/12, 1 ex Castellow Hammock Park 6/1, 1 ex Everglades NP 7/1, >2 ex Castellow Hammock Park 8/1.
129. **Blåryggad skogssångare** *Setophaga caerulescens* (Black-throated Blue Warbler)
1 hona John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1.
130. **Palmskogssångare** *Setophaga palmarum* (Palm Warbler)
Klart vanligaste skogssångaren, sedd i stort sett varje dag med 5-20 ex.
131. **Gulgumpad skogssångare** *Setophaga coronata* (Yellow-rumped Warbler)
2 ex Everglades NP 7/1.
132. **Gulstrupig skogssångare** *Setophaga dominica* (Yellow-throated Warbler)
1 ex Blue Spring State Park 31/12, 1 ex J.N. "Ding" Darling NWR 1/1.
133. **Prärieskogssångare** *Setophaga discolor* (Prairie Warbler)
1 ex Bowman's Beach 2/1, 1 ex Corkscrew Swamp 2/1, 1 ex John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1, 1 ex Castellow Hammock Park 6/1, 3 ex Everglades NP 7/1, 1 ex Castellow Hammock Park 8/1, 1 ex West Lake & Anne Kolb Nature Center 9/1.
134. **Gulhuvad ängstrupial** *Xanthocephalus xanthocephalus* (Yellow-headed Blackbird)
1 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1. En raritet i östra USA, men ses i stort sett årligen i Florida.
135. **Östlig ängstrupial** *Sturnella magna* (Eastern Meadowlark)
1 ex Everglades NP 7/1.
136. **Rödvingetrupial** *Agelaius phoeniceus* (Red-winged Blackbird)
Ganska vanlig.
137. **Mindre båtstjärt** *Quiscalus quiscula* (Common Grackle)
Vanlig.
138. **Större båtstjärt** *Quiscalus major* (Boat-tailed Grackle)
Vanlig. Kändes som att den var vanligare än mindre båtstjärt, även om många som sågs på håll lämnades obestämnda.
139. **Sångsparv** *Melospiza melodia* (Song Sparrow)
1 (möjligen 2) ex Merritt Island 30/12.

140. **Gulbrynad grässparv** *Passerculus sandwichensis* (Savannah Sparrow)
1 ex Everglades NP 7/1.
141. **Gräshoppsparv** *Ammodramus savannarum* (Grasshopper Sparrow)
1 ex Bowman's Beach 1/1.
142. **Sommartangara** *Piranga rubra* (Summer Tanager)
1 hane John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1.
143. **Röd kardinal** *Cardinalis cardinalis* (Northern Cardinal)
Ganska vanlig.
144. **Påvefink** *Passerina ciris* (Painted Bunting)
4 ex (1 hane + 3 honor) Merritt Island 30/12, 1 hane Corkscrew Swamp 2/1, 1 hane Green Cay Wetlands 8/1.

Gräshoppsparv, Bowman's Beach 1/1

Övriga djur

Detta är ingen komplett lista på allt vi såg, utan bara de övriga djur som vi noterade som jag lyckats artbestämma. Följer ingen särskild systematik. Till skillnad från fåglarna har många arter inga svenska namn.

Däggdjur

1. **Träskkanin** *Sylvilagus palustris* (Marsh Rabbit)
1 ex Sanibel Island 1/1.
2. **Grå ekorre** *Sciurus carolinensis* (Gray Squirrel)
Ganska vanlig.
3. **Lamantin** *Trichechus manatus latirostris* (West Indian Manatee)
~50 ex Blue Spring State Park 31/12, 1 ex Flamingo, Everglades NP 7/1. Arten är världens största nu levande sjöko, och de som lever i Florida är dessutom de nordligaste. I Florida finner man rasen *latirostris*, som ibland kallas Florida Manatee.
4. **Key Deer** *Odocoileus virginianus clavium*
3 ex Big Pine Key 5/1. En dvärgväxt ras av vitsvanshjort (White-tailed Deer), endemisk för Florida Keys.
5. **Öresvin** (Bottle-nosed Dolphin)
1-2 ex Bowman's Beach 1/1, 1 ex Tigertail Beach 3/1.

Reptiler

1. **Mississippialligator** *Alligator mississippiensis* (American Alligator)
Ganska vanlig.
2. **Snappsköldpadda** *Chelydra serpentina* (Common Snapping Turtle)
1 ex Blue Spring State Park 31/12.
3. **Florida Redbelly Turtle** *Pseudemys nelsoni*
Några ex sågs i Corkscrew Swamp 2/1, Everglades NP 7/1 samt Wakodahatchee Wetlands 8/1.
4. **Florida Softshell Turtle** *Apalone ferox*
3 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1.

Mississippialligator, "Ding" Darling NWR 1/1

5. **Brown Anole** *Anolis sagrei*
Vanlig. Introducerad, kommer ursprungligen från Kuba och Bahamas.
6. **Green Anole** *Anolis carolinensis*
Några ex noterade i Corkscrew Swamp 2/1. Kallas även Carolina Anole.
7. **Ob. gecko**
5-6 ex på Holiday Inn Express i Florida City 3/1. Möjligen Tropical House Gecko, de var i alla fall väldigt lika när jag sökte bilder på internet. Introducerad.
8. **Grön leguan** *Iguana iguana* (Green Iguana)
1 ex Lake Edna 4/1, 4-5 ex Wakodahatchee Wetlands 8/1. Introducerad.
9. **Vattenmockasin** *Agkistrodon piscivorus* (Cottonmouth)
1 ex Corkscrew Swamp 2/1. Giftig. Kallas även Water Moccasin på engelska.

Kräftdjur

1. **Eremitkräfta** *Coenobita clypeatus* (Caribbean Hermit Crab)
Ganska vanlig i mangrove på Keys. Kallas lokalt ibland för Tree Crab och vi såg faktiskt också en som klättrade upp i ett träd.

Spindlar

1. **Golden Orb-Weaver** *Nephila clavipes*
2-3 ex Hugh Taylor Birch State Park 9/1.
2. **Argyra Orchard Spider** *Leucauge argyra*
Vanlig. Väver vanligtvis sina nät nästan horisontellt och sitter sedan på undersidan av dem.
3. **Spiny Orb-Weaver** *Gasteracantha cancriformis*
Vanlig. Läckra små spindlar med röda taggiga utskott på bakkroppen.

Argyra Orchard Spider, Everglades 7/1

Atala, West Lake & Anne Kolb Nature Center 9/1

Fjärilar

Alla fjärilar artbestämdes antingen med informationstavlor som fanns på plats eller internet i efterhand.

1. **Atala** *Eumaeus atala*
~10 ex West Lake & Anne Kolb Nature Center 9/1. Läckra små fjärilar!
2. **Gulf Fritillary** *Agraulis vanillae*
Sedd med några ex.
3. **Zebra Longwing** *Heliconius charithonia*
Vanlig. Kallas också Zebra Heliconian. En av de vanligaste men också snyggaste fjärilarna vi såg.
4. **Mangrove Buckeye** *Junonia evarete*
Sedd bl.a. vid Eco Pond 7/1.
5. **White Peacock** *Anartia jatrophae*
Vi såg några ex av denna vackra fjäril.
6. **Ruddy Daggerwing** *Marpesia petreus*
Vanlig i Corkscrew Swamp 2/1, enstaka av denna stora fjäril sågs på andra håll. Togs ibland för småfåglar när de fladdrade genom skogen.
7. **Monark** *Danaus plexippus* (Monarch)
1 ex Eco Pond 7/1. Arten är väl mest känd för sin långflyttning till Mexiko, men de övervintrar även i södra USA och finns året om i Florida.
8. **Long-tailed Skipper** *Urbanus proteus*
1 ex John Pennekamp Coral Reef State Park 4/1.

Obestämda fjärilar

1. **Ob. svalstjärt** *Papilio sp.* (Swallowtail sp.)
Sågs här och där, tog inte reda på då vad det var för art och nu har minnesbilderna bleknat så att även om de olika arterna är ganska typiska så minns jag inte exakt hur de såg ut... vet inte heller om alla vi såg var samma art eller om det var flera arter inblandade.
2. **Sulphur sp.** *Phoebis sp.*
Några ex sågs, men vågar inte säga vilken art det var. Gulaktiga fjärilar lite påminnande om våra citronfjärilar. Såg kanske mest ut som Orange-barred Sulphur (*Phoebis philea*) men jag är inte säker.

Dessutom sågs mängder av någon slags vit fjäril (Florida White eller Great Southern White?) vid Eco Pond, samt pyttesmå blåvingar som jag inte blir klok på, jag kan inte hitta någon blåvinge som hör hemma i Florida som är så små som de vi såg...

Övriga insekter

1. **Eastern Pondhawk** *Erythemis simplicicollis*
Några sedda här och där av denna snygga trollslända.
2. **American Grasshopper** *Schistocerca americana*
1 ex Bahia Honda State Park 5/1

Eastern Pondhawk, Long Key State Park 6/1